

[Waldorff]

ansættelser, som er helt nødvendige for at få det til at køre til daglig. Men der mangler faktisk det, der her peges på, nemlig mulighed for mere kvalificeret at angribe nogle af de forudsætninger, som eksisterer for lovgivningsarbejdet.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at jeg tror egentlig, man vil finde det pinligt, hvis sådan et forslag hovedsagelig må afvises på grund af modstand fra de to eller tre største partier, når de små partier fra konservative og CD og over til VS mener, at der egentlig er behov for forslaget. De store partier, som har nogenlunde rimeligt med politisk mand-skabsstyrke, kan selvfølgelig rask væk se væk fra det behov, fordi det ikke er deres eget aktuelle behov. Det mener jeg ville være ret pinligt.

Poulsgaard (FP):

Ja, det er da muligt, at VS mener, det er pinligt, men for en gangs skyld lød der da retsstatstøner herinde. Jeg har ellers været bekymret for det parti.

Vi kan i hvert fald se, at fremskridtspartiet ikke har levet forgæves. Da vi i 1976 diskuterede vederlag til folketingsmedlemmer, sagde hr. Melchior fra centrum-demokraterne, at lønnen var alt for lille og lønnen skulle sættes op. Nu tør hr. Melchior i hvert fald ikke gå den vej, dér er modstanden for stor. Så går man en omvej og vil have en masse ansat herinde i folketinget og vil have bistand, og hvad ved jeg. Hr. Arentoft har på mit partis vegne svaret på, hvordan vi ser på det.

Det er glædeligt, at socialdemokratiet og venstre nu tager afstand fra dette forslag. Men det er 100 pct. sikkert, at såfremt fremskridtspartiet ikke havde vist den styrke, vi havde og stadig væk har, så havde man været himmelhenrykt, specielt i socialdemokratiet, for at få nogle flere offentligt ansatte. Derfor mener jeg nok man tør sige, at vi ikke har levet forgæves.

Jeg kan ikke forstå al den jammer, der er. Hvor mange arbejdsdage har vi reelt? Ca. 120 mødedage her i folketinget. Vi, der bor i Jylland, får 168.000 kr., det er da en klatskilling. En lang række af de medlemmer, der sidder herinde, har lønnet arbejde ved siden af i organisationer og andre steder. Det kunne man jo bare frasige sig, hvis man var

kvalt under den arbejdsbyrde, som man påberåber sig at man har.

Hvis vi fik alle disse mennesker ansat, hvad tror I så aviserne ville gøre? Der ville ske det ude på aviserne, at de skulle anskaffe en endnu større papirkurv, endnu flere indlæg ville ryge direkte i papirkurven. Det kunne man få ud af det.

At det er en gammeldags form, der arbejdes på herinde, det tror jeg nok vi alle sammen kan blive enige om. Jeg minder om, at fremskridtspartiet har foreslået, at vi skal til at have en EDB-styring herinde. Det er nok i de baner, vi skal til at tænke, i stedet for at snakke om akademiske medarbejdere, og hvad ved jeg.

Det er faktisk rørende, at hr. Ole Olsen gerne vil tale deres sag, der ikke er så godt begavet, ikke har så god en uddannelse. De har enormt behov for hjælp, men hvis man tror, at man ved at ansætte en masse akademikere kunne få sproget herinde gjort mere forståeligt for menigmand, så tager man i hvert fald fejl. Skulle det knibe med at finde ud af det – og jeg indrømmer blankt, at det mange gange er vanskeligt at finde ud af det – så har alle grupper jo et utal af cand. mag. er og cand. jur. er, og hvad de nu ellers hedder, så det klarer vi nok, uden at vi skal bruge nogle flere skatteyderbetalte penge.

De radikale var jo vældig positive, og det var de kristelige også. Det er egentlig fantastisk, at disse partier, som siger, der skal spares, hver evige gang der er et udgiftkrævende forslag siger: nej, her skal der ikke spares. Dette er vel nok, som det er sagt, pression fra folketingets medlemmer. Vi har bøvl nok med at holde de forskellige pressionsorganer fra livet; nu vil man til selv at øve pression over for skatteyderne. De er hårdt plaget i forvejen.

Trods alt vil jeg sige hr. Melchior tak for, at han ikke turde komme med den med, at lønnen skulle sættes op.

Melchior (CD):

Det er gået som en rød tråd igennem næsten alle indlæg, at folketinget byder sig selv dårlige vilkår. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi ikke har nogen ministre til at svare i dag; vi diskuterer her interne anliggender, som mere eller mindre er regeringen uvedkommende i dens egenskab af regering. Det